

dien af Besætning og Inventar, og det er da meget simpelt at fradrage dette Beløb, og Resten bliver da Normen, hvorefter Laanen skal fastsættes. Jeg kan i det hele slutte mig til det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (S. C. Sørensen) i hans Udtalelser om Sagen. Jeg ønsker den fremmet; men jeg kan ikke ønske den fremmet i denne Form. Jeg vil dog ikke stemme mod Forslaget, men haaber, at det vil blive ændret paa et senere Tidspunkt.

Oet. Hansen: Den højtærede Minister udtalte sig ikke om det Spørgsmaal, som jeg tillod mig at rejse, nemlig om, hvor vidt § 2 er saaledes at forstaa, at naar Ministeren stiller Betingelser, skal han tage alt det med, som staar i § 2, eller om han kan indskrænke sig til kun at tage nogle af de Betingelser med, som findes der, altsaa f. Eks. Nr. 1 og Nr. 2, men derimod ikke de andre Numre. Det er en Uklarhed ved Loven. Jeg skal derfor ogsaa tillade mig at henstille til det ærede Udvalg, om det ikke til tredje Behandling vil tage under Overvejelse, om ikke § 2 maa redigeres saaledes, at der kommer Klarhed paa dette meget vigtige Punkt. Ministerens Udtalelser viste, at det, det egentlig kom an paa for ham, var at saa Haand i Hante med Kreditforeningerne, og jeg tror et stærkere Tilsyn med dem end det, han hidtil har haft. Han sagde, at han brød sig ikke saa meget om § 1, derimod var det § 2, som det kom an paa for ham. Jeg har altid troet, at det netop var § 1, som var Hovedsagen, og at Ministeren mente, at det vilde være overmaade heldigt, om Kreditforenings-Institutionen kunde udvide sig paa en saadan Maade, at de fornønstige Bestemmelser i § 1 kunde komme ind i Statutterne. Men nu er det altsaa saaledes at forstaa, at Ministeren ikke vil tillade en Kreditforening at indrette sine Statutter fornønstigt, med mindre de ville bøje sig ind under § 2 og give ham den yderligere Magt over Kreditforeningerne, som der tillægges ham. Den højtærede Minister bebrejdede mig, at jeg talte, som om der var fuldt Selvstyre, og udtalte, at det var mit Standpunkt at saa fuld Selvstyre. Den ærede Ordfører svarede dertil, at Kreditforeningerne have slet ikke noget Selvstyre. Det er Overdrivelse paa begge Sider. Jeg erkender naturligvis, at Ministeren har og bør have en betydelig Magt over for Kreditforeningerne; men deraf følger virkelig ikke, at jeg skulde være forpligtet til at gaa med, naar nu Ministeren kommer og forlanger sin Myndighed saa betydelig udvidet, som her er Tale om. For at tage et Eksem-

pel, vi tale jo alle om Kommunerne Selvstyre. Der er ikke Tvivl om, at Kommunerne her i Landet have et Selvstyre, som er ganske respektabelt; men dog er der mange Punkter, hvor de ere underkastede Ministerens Afgørelser, skønt vi erkende dette Selvstyre. Men søt at nu Ministeren over for en Kommune, f. Eks. Kjøbenhavns Kommune, vil sige: Jeg forlanger den og den Myndighed, som jeg ikke har nu, og Kjøbenhavns Kommune skal for at kunne opnaa en vis fornønstig Ordning underkaste sig og tillade disse Indskrænkninger i dens Selvstyre, saa skulde den højtærede Minister høre et Ramastrig. Saa vilde man sige: Det Tilsyn, Ministeren har nu, er fuldstændig tilstrækkeligt, og vi skulle ikke tillade ham at saa anden Magt over Kommunen, end han nu har. Paa samme Maade stiller jeg mig for Kreditforeningernes Vedkommende, og det er ikke paa noget doktrinært eller outreret Standpunkt. Jeg ønsker blot at bevare det bestaaende, der har vist sig meget godt i mange Aar.

Jeg skal ikke forlænge Diskussionen ved at svare paa de forfælske Bemærkninger, den ærede Ordfører kom med. Maa ske jeg blot maa sige dertil, at han har misforstaaet mine Bemærkninger til Nr. 4; de vare væsentlig kun redaktionelle. Hvad jeg gjorde opmærksom paa ved første Behandling var, at det var aldeles urimeligt, naar en Ejendom er blevet nødlidende, er blevet solgt ved Tvangsauktion, saaledes at det Kreditforeningslaan, som oprindeligt maa ske kun var $\frac{5}{10}$, ikke kan dækkes, at Burderingsforretningen da vedblivende skal slæbes med, skønt den har vist sig ganske upaalidelig, og at man da skal blive ved at tale om $\frac{9}{10}$ af Burderingen, hvilket skulde overføres paa den ny Køber. Det er en rent redaktionel Indvending. Jeg synes Bestemmelsen maatte kunne redigeres bedre, men det foreligger jo ikke her ved anden Behandling, og det vil vel ogsaa senere komme for til tredje Behandling.

Bojsen: Det er kun et Par ganske korte Bemærkninger, jeg vil tillade mig at gøre. Over for den højtærede Indenrigsminister vil jeg sige, at det forholder sig naturligvis rigtig, at § 2 fandtes paa det oprindelige Regeringsforslag; men jeg tvivler i højeste Grad paa, at det var blevet gennemført i det andet Ting i den Stikelse, hvis ikke § 2 om Statsgarantien havde været med paa Forslaget. Derfor tror jeg, at naar der ingen Bestemmelse er om Statsgaranti, vil det vist ogsaa blive vanskeligt at saa § 2 gennemført. Over for